TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Friedrich Engels

Eilen marraskuun 28 p:nä, oli kulunut umpeen sata vuotta Friedrich Engelsin syntymästä.

Mailman vallankumouksen melskeessä, vanhan järjestelmän murtuessa kaikkialla ja työväenliikkeen kaikkialla havaitessa astuvansa tulevaisuuden perijäksi, unohdetaan usein että nykyinen mailmanlaajuinen liike on tuskin kolme-neljännes vuosisataa vanhempi, sanoo amerikalainen William Fegebaum kirjoittaessaan Engelsin 100-vuotismuistosta. — Marraskuulla, 1847, kaksi nuorta miestä, 27- vuotias ja 29- vuotias, saivat tehtäväkseen erään valtiollisen puolueen komitealta laatia puolueelle ohjelman. Kun ohjelmaluonnos luettiin sanotun komitean kokouksessa muutamia kuukausia myöhemmin, oli nykyaikaisen kansainvälisen työväenliikkeen syntysanat luettu!

Sillä ennen sitä aikaa, jolloin Marx ja Engels lukivat Kommunistisen Liiton manifestin tammikuulla, 1848, työväestön rauhattomuus, joka silloin alkoi tuntua Europassa, ei ollut kehittynyt missään johdonmukaiseksi tietoiseksi toiminnaksi, vissillä ohjelmalla vissiin päämäärään. Mutta tämän pienen kirjasen julkaisemisen jälkeen oli proletariaatin vallankumouksellinen tie varmasti viivoitettu. Tapana on puhua marxilaisesta sosialismista, mutta tosiasia on, että proletariaatin tietoinen vallankumouksellinen liike syntyi Karl Marxin ja hänen läheisen ystävänsä ja työtoverinsa yhteistyöstä, kun he yhdessä laativat mainion manifestinsa. Engelsin työ työväen vallankumousliikkeen hyväksi on tuskin pienemmästä merkityksestä kuin Marxin työ.

Friedrich Engels syntyi ummelleen sata vuotta sitten, marraskuun 28 päivänä, 1820, Barmenin kaupungissa, Rheinin maakunnissa. Isä oli rikas tehtailija, joka oli tehnyt suuria sijoituksia Englannin teollisuuslaitoksiin. Hänen suunnitelmanaan oli tehdä pojasta liikekumppani ja seuraaja liikkeen johdossa. Mutta pojan varttuesssa mieheksi, oli mailma kuohumistilassa. Ranskan vallankumouksen suuren tulivuorenpurkauksen ja Napoleonin aikakauden seuraukset eivät vielä olleet mailmaa rauhoittaneet. Porvaristo alkoi päästä kaikkialla täyteen valtaan. Samaan aikaan oli teollisuusjärjestelmä kehittynyt entisiin oloihin verrattuna suunnattomasti ja proletariaatti osoitti uhkaavia levottomuuden oireita. Vaistomaisesti proletariaatti tunsi luokka-asemansa, kaikkialla se halusi pyrkiä valtiolliseen itsetietoisuuteen.

Engels opiskeli Barmenin "kimnaasissa" ja suoritti asevelvollisuutensa 17 ja 21 ikävuosien välillä. Vuonna 1842 isä lähetti pojan Manchesteriin, Englantiin, valvomaan omistamiaan puuvillatehtaita. Koulussa poika oli enemmän filosofiaan kuin liikealaan innostunut. Berliinissä hän oleskeli "Die Freien" (Vapaiden) klubiin kuuluvien oppineiden mutta radikaalisuuteen taipuvien nuortenmiesten seurassa, kirjotellen artikkeleita vapaamieliseen "Rheinische Zeitungiin." Tämä seikka lienee vaikuttanut isän päätökseen lähettää nuorukainen ulkomaille.

Tähän aikaan oli chartisti-liike Englannissa juuri nousemassa. Enemmän kuin isänsä tilikirjojen tulo- ja menopuolien vertaileminen, kiinnitti tämä liike hänen huomiotaan. Hän toimi chartistien johtomiesten mukana, avustaen kirjoituksillaan liikken julkaisuja. Samaan aikaan hän tutustui läheisesti owenilaisuuteen, kuin myös itse Robert Oweniin. Siihen aikaan owenilaisia kutsuttiin "sosialisteiksi", joka nimitys silloin tarkoitti "ansiokkaiden" köyhien filantrooppisia avustajia, tai jotain sinnepäin. Aluksi Engels kuului Owenin lahkoon, mutta Engels ei kauan tyytynyt olemaan pelkkä "sosialistinen" köyhien ystävä.

Ollen erinomaisen lahjakas, osaten mestaroida vähintäin kymmentä kieltä, nuorukainen syventyi perinpohjaisempaan työväestön olojen tutkimiseen. Näiden alkututkimusten johdosta hän julkaisi teoksen "Työväenluokan tila Englannissa v. 1844", joka teos vielä nykyään, kolmen-neljänneksen vuosisadan jälkeen, on taloustieteellisen kirjallisuuden merkkiteoksia.

Vuonna 1844 Engels lähti Pariisiin, jossa kohtasi Marxin. Molemmat miehet olivat kiintyneet toistensa työhön. Heitä huvitti vertailla toistensa muistiinpanoja. He havaitsivat olevansa filosofiassa ja politiikassa täydellisesti samaa mieltä. Pian olivat he läheisiä ystäviä keskenään ja tätä ystävyyttä kesti katkeamatta kolmekymmentäyhdeksän vuotta siihen synkkään maaliskuun päivään asti, jolloin Engels seisoi ystävänsä avoimen haudan äärellä ja lausui: "Yhdeksännentoista vuosisadan suurin henki on lakannut ajattelemasta!"

Vuoteen 1847 työskentelivät Marx ja Engels yhdessä Pariisissa, laatien mainioita polemiikkikirjoituksia ja suunnitellen uusia teoksia, joista toisia julkaistiin mutta joista osaa ei ole milloinkaan julkaistu. Mutta vuoden 1847 suuret tapaukset katkaisivat äkkiä miesten työskentelyn Pariisissa — ajan virta tempasi heidät aktiiviseen toimintaan. Näihin aikoihin toimi Saksassa innokas työväenherättäjä Wilhelm Weitling, joka oli järjestänyt radikaalisen työväenliiton, "Oikeamielisten Liiton." Liiton toiminta oli salaista, se pyrki järjestämään tosioloille perustuvaa työläisten taistelujärjestöä. "Sosialisteilla" näihin aikoihin tarkotettiin utopistisia, filantrooppisia haaveilijoida, ja erottaakseen itsensä niistä, kutsuivat "oikeamieliset" liiketään kommunismiksi. "Oikeamielisten" liitosta tuli pian "Kommunistinen Liitto," joka pyrki kansainvälisyyteen ja järjesti haaraosastoja useihin Europan kaupunkeihin. Kun Marx ja Engels karkoitettiin Pariisista asettuivat he v. 1847 Brysseliin, jossa ryhtyivät julkaisemaan kommunistista sanomalehteä. Saman vuoden marraskuulla he saivat työkseen laatia Kommunistiliiton ohjelman, ja siloin syntyi kuolematon "Kommunistinen Manifesti." Eräässä myöhemmin julkaistun manifestin esipuheessaan Engels selittää miten manifesti oli heidän yhteistyönsä tulos, mutta että sen perusajatus ja ydin on Marxin ansiota. Mutta Engels oli itsenäisesti päässyt samoihin johtopäätöksiin jo niin aikaisin kuin 1845.

Manifesti julkaistiin helmikuulla 1848. Kohta senjälkeen alkoi vallankumousliike mannermaalla "gallilaisen kukon laulaessa" kuten Marx sanoi ennustaessaan vallankumousliikettä Ranskassa. Marx palasi Pariisiin, mutta Engels tarttui muskettiin ja marssi etelä-Saksaan ase kädessä puolustamaan vallankumousta. Meille on tunnettu miten 1848 vuoden kumousliikkeet jäivät lyhytikäisiksi porvarien pelkuruuden ja petoksen takia. Kumousliikkeiden tauottua, perustivat ystävykset kuuluisan "Neue Rheinische Zeitungin", joka eli vain lyhyen ajan, joskin loistavalla menestyksellä. Toimittajat joutuivat pian syytteeseen maanpetoksesta. Heidät kumminkin vapautettiin, mutta samalla karkoitettiin Preussista v. 1849. Siitä lähtien asui Engels Englannissa kuolemaansa asti v. 1895, hoitaen isänsä liikettä vuoteen 1869, jonka jälkeen vietti verrattain eristettyä elämää syventyen tutkimuksiin ja kirjalliseen työhön. Mutta hän ei "levossaankaan" koskaan arkaillut ryhtyä taisteluun torjuakseen marxilaisuutta vastaan tehtyjä hyökkäyksiä. Nykyään on tunnettua että Engels ei liioin arkaillut arvostella toisen internationalen hairahduksia.

Vuonna 1875 kirjoitti sosialistiksi itseään kutsuva professori Eugen Duhring, Berliinin yliopistosta, teoksen, jossa selitti marxilaisuuden kokonaan vääräksi, että marxilaisuus oli epätieteellistä ja karkeaa väärä oppineisuutta ja että hänen selittämänsä sosialismi on ainoa autuaaksi tekevä oppi. Se oli Engels, joka vastasi Duhringille. Hän julkaisi terävän polemiikkiteoksen jossa täydellisesti musertaa Duringin "uuden" sosialismin ja toteaa Marxin teoriain pitäväisyyden. Myöhemmin hän poisti teoksestaan riitakohdat, tarkisti jäännöksen ja julkaisi sen pienenä kirjasena "Sosialismin Kehitys Haaveesta Tieteeksi". Lyhemmistä tieteellisen sosialismin esityksistä on tämä teos kansanomaisin Kommunistista Manifestia lukuunottamatta; se on yhtä selväpiirteinen ja ytimekäs kuin jälkimäinenkin. Kirjoituksissaan Engels selvän järkeilynsä ohella käsittelee aineidensa eri osia syvämietteiselle filosoofille harvinaisella humoorilla.

Toinen Engelsin teoksista on mainio "Perheen, Yksityisomaisuuden ja Valtion Alkuperä", Engelsin pääteos — joka on ollut epärehellisten marxilaisuuden vastustajien alituisena maalitauluna, koska he irtonaisia lauseita siitä lainaten, koettavat tehdä Engelsistä perheen ja uskonnon häväisijän.

Engelsin hallussa oli melkoinen omaisuus, ja vuodesta 1869 hän eli yksinomaan tämän omaisuuden tuloilla. Marx sitä vastoin eli alituisessa puristuksessa, kärsien usein suurinta puutetta, mutta Engels avusti häntä milloin vain hän huoli avustuksesta. Marxin suurin työ luonnollisesti oli "Pääoma" —teos, jonka kolme osaa muodostavat nykyaikaisen työväenliikkeen tieteellisen perustuksen. Mutta vain ensimäinen osa oli julkaistu ennen Marxin kuolemaa v. 1883. Engels, joka tunsi lähemmin Marxia kuin yksikään toinen henkolö, ryhtyi toimittamaan ja julkaisemaan Marxin käsikirjoituksia toista ja komatta osaa varten. Toinen osa ilmestyi toukokuulla 1885 ja kolmannen osan ensimäinen painos v. 1894. Näissä kahdessa viimeksi ilmestyneessä osassa on yhtä paljon Engelsiä kuin Marxia. Vain hänen horjumaton uskollisuutensa suurelle ystävälleen pidätti häntä mainitsemasta suurta osuuttaan tässä suurenmoisessa työssä. Mutta Engelskään ei ennättänyt julkaista kaikkia Marxin käsikirjoituksia ja muistiinpanoja. Tuntiessaan loppunsa lähestyvän, jätti hän jälelle jääneen ainehiston toimittamisen ja julkaisemisen Karl Kautskyn työksi, ja tämä julkaisikin sitten ne kolmena osana nimellä "Yliarvon Teoriat".

Engels pysyi koko elämänsä naimattomana. Hän asui Regent's Park Road'issa, Lontoossa, lukien, tutkien ja vastaanottaen ystäviä. Tämä suuri marxilaisuuden perustaja ei useinkaan hyväksynyt II Internationalen johtajia. Esimerkiksi Englannin sosialishovinistinen johtaja, Hyndman, niinkuin Fegenbaum viittaa, vihasi Engelsiä katkerasti, kutsuen häntä pilkallisesti "Regent Park's Roadin suur-laamaksi." Engelsin tietoisuus suuresta työväenluokalle suorittamastaan palveluksesta, hänen tieteellinen terävyytensä ja oman arvontuntonsa suututti taantuneen internationalen johtajia, joita hän ei arkaillut arvostella. Hän moitti jo aikaisin Saksan sos. demokr. opportunismia ja varoitti työläisiä sen suhteen. Johtajat olivat kateellisia työväenliikkeessä ansiottomasti hankkimansa johtajamanttelin puolesta.

Engels kuoli kurkkusyöpään elokuun 6 p:nä, 1895, mailman valveutuneen työväen kunnioittamana. Sittemmin, sanoo Fegenbaum, neljännesvuosisataa jälkeenpäin, on selvinnyt, että Marxin rinnalla hänen osalleen lankeaa yhtäläisesti korkein paikka — eikä pelkkä apulaisen paikka — niiden joukossa, jotka proletaarisesta liikkeestä ovat luoneet sen valtavan voiman, mikä se tänäpäivänä on. Mailman vallankumousliike on muistopatsaana näiden kahden miehen älylle, ja ennenkaikkea heidän uskollisuudelleen mailman proletariaatin, tulevaisuuden perijäin, asialle!

AMMATTIUNIONISTISEN POLITIIKAN VARARIKKO

Tuoreessa muistossa on vielä kuinka ammattiunioiden johtajat yhdessä kapitalistien kanssa työskentelivät "teollisen rauhan" rakentamisseksi pari kolme vuotta sitten jotta yleiset kansalliset tarkoitusperät tulisivat hyvin edistetyksi. Työläiset pakoitettiin sopimuksiin ja niille luvattiin maksettiin tilapäisesti parempaa palkkaakin jotta tuotanto häirintymättä jatkuisi. Kaikkialla rakennettiin sovinnollisuutta ja ammattiunioiden johtajat selittivät joukoille kuinka kapitalismi on tullut sovinnonhaluiseksi ja myöntyväiseksi.

Hyvin muistetaan ne lukuisat tapaukset, joissa ammattiunioiden johtajat yhdessä työnteettäjien kanssa asettuivat työläisten "laittomia" lakkoja vastaan ja pakoittivat ne sovintoon, joka oikeastaan tarkoitti työhön palaamista kapitalistien sanelemilla ehdoilla. Lakkoja ei saanut tehdä. Työläiset eivät saaneet rikkoa "sopimuksia". Niiden noudattamiseksi piti tehdä vaikka mitä.

Näin silloin. Nyt ovat ajat muuttuneet. Ammattiunioiden johtajat ovat nyt kaiuttaneet huudon siitä kuinka kapitalistit ovat päättäneet rikkoa unioot ja musertaa järjestyneen työväen varustukset.

Vielä äskeisissä vaaleissa nämä samat johtajat puolustivat kapitalistisen puolueiden ehdokkaita, siivilöivät hyvät miehet huonoista ja käskivät joukkojen äänestää niitä. Mutta kun nämä ovat tulleet valituksi, niin leviää huuto niiden taantumuksellisuudesta ja kaikesta pahasta, joka niiden voitosta seuraa uksena on.

Tämä ei johdu näiden uniojohtajien kannan todellisesta muutoksesta vaan siitä tosiasiasta, että palkat, joita kapitalistit ovat vapaaehtoisesti muiden seikkojen vaikutuksesta, mutta ei työläisten taistelun seurauksena, kohottaneet, alkavat nyt laskemaan ja siitä, että työttömiä alkaa ilmaantua ja työnteettäjät rikkovat kaikki sopimukset. Monilla teollisuuden aloilla kapitalistit ovat julistaneet avoimen sodan työläisiä vastaan. Tarvitsee vain viitata Alabaman ja West Virginian hiilialueille tämän seikan todistukseksi. Yhdysvaltain tehtailijain yhdistys on äskettäin päättänyt alottaa yleisen koko maata käsittävän taistelun sulettua työpaja-järjestelmää vastaan. Pääoma järjestyy poistaakseen työläisiltä kaiken vaikutusvallan työsuhteissa ja tuotantoelämässä.

Tämän kapitalistien juonen edessä ammattiunioiden johtajat osaavat vain valittaa. He ovat toimineet ja yhä toimivat pääoman agentteina työväen riveissä, mutta heidän todelliset isäntänsä ovat nyt asettaneet heille ylivoimaisen tehtävän. Työläisten palkan pienentäminen ja työttömyys lisää tyytymättömyyttä siinä määrin, että sen "rauhoittaminen" tunnustaa vaikealta. Mutta ryhtyvätkö ammattiuniot, niiden johtavat politikoitsijat ja työväen fakiirit tositoimeen työläisten järjestämiseksi ja työväen rintaman lujittamiseksi. Ei. Kaukana siitä. Sen sijaan he turvautuvat entisiin keinoihinsa, entisiin menetelmiinsä — matelemiseen pääoman edessä. Kaikkialla unioissa olevia uudistusmielisiä vastaan aletaan tulisempi vaino. Uniot pitää saada sellaisiksi kuin työnteettäjät haluavat, jotta sovinto työn ja pääoman välillä vihdoin saavutettaisiin. Tällainen kurja ja moraaliton politikoitseminen muodostaa amerikalaisten ammattiunionistien johtavan aatteellisen sisällön.

JOULUKIRJALLISUUTTA LEVITTÄMÄÄN

Työmiehen Joulu on jo ilmestynyt entistä monipuolisempana ja arvokkaampana. Kirjoitukset sisältävät arvokkaita tutkielmia erinäisiltä yhteiskunnallisilta aloilta sekä mitä mielenkiintoisempia kaunokirjallisia ja humoristisia kertomuksia. Kaikki kirjoitukset ovat uudenaikaisia ja koskevat ne nykypäivän asioita ja aiheita. Kuvitus monipuolinen, kerrassaan onnistunut ja mukaansa tempaava. Voitte viettää monta huvittavaa hetkeä tilaamalla Työmiehen Joulun. Jos asiamiestä ei sattuisi olemaan ympärillä, lähettäkää tilauksenne suoraan Toverin konttoriin.

Työväen Kalenteri v. 19[illegible] ilmestyy hetimiten niinikä monipuolisena ja opettavaisena Kalenterin toimittamisessa ole säästetty kustannuksia [illegible] on se koetettu saada mahdoll[illegible] simman aikaansa vastaavak[illegible] Siinä on laajalti tilastotietoj[illegible] enemmän kuin koskaan enn[illegible] ja sen tähden sen jo jokais[illegible] aikaansa seuraavan työläis[illegible] kannattaa itselleen hankkia. T[illegible] latkaa asiamiehiltä tai jos [illegible] asiamiestä ole saapuvilla, läh[illegible] täkää tilauksenne suoraan T[illegible] verin konttoriin.

Lasten Joulu on jo valmis [illegible] lähetetään sitä asiamiehille [illegible] tilaajille hetimiten. Lasten Jo[illegible] lu on erikoisen mielenkiint[illegible] nen lapsille ja tänä vuonna [illegible] nä on aikuisillekin yhtä ja to[illegible] ta arvokasta. Muun ohella s[illegible] nä on arvokkaita sävellyks[illegible] joita meidän julkaisuihim[illegible] harvoin onnistutaan saam[illegible] Kiiruhtakaa tilaamaan Las[illegible] Joulua.

Asiamiehet, lehden lukijat [illegible] yleensä toverit kaikkialla, [illegible] tykää tositoimeen joulukirja[illegible] suuden levittämiseksi.

Berkeley, Calif.

Se humoisti-ilta, jonka näytel[illegible] seuramme toimeenpani marrask[illegible] p. oli yksi suurimpia iltamia. L[illegible] antai-iltaa oh totuttu aina täällä [illegible] tämään saunailtana ja vältetty, e[illegible] silloin ei saa ketään tulemaan l[illegible] lille, joten on aivan turhaa mit[illegible] hommatakaan. Mutta tuo väite e[illegible] nään pidä paikkaansa, siitä todis[illegible] sena oli ei sen vähempää, kuin k[illegible] lin täysi yleisöä edellä mainit[illegible] iltana.

Friscolaiset esittivät kappa[illegible] "Vaihdokas" marrask. 21 p. mah[illegible] lisuuksiin verraten esitys meni k[illegible] talaisesti.

Sitä 5 päivän Karjalan iltama[illegible] dän ei pitäisi unhottaa. Ilman e[illegible] lystä voi sanoa, että siellä tulee [illegible] maan hyvä ohjelma, näytöskapp[illegible] kin "Kolme rakastajatarta". Ka[illegible] le on aivan uutuus sen on muka[illegible] suomentanut Alli Latvala.

"Palava orjantappurapensas" [illegible] luk. 12 p. on kappaleiden kappale[illegible] Niin sanovat. Silloin ei kukaan [illegible] ta olla poissa haalilta, vaikka ki[illegible] sikin. Minä, puolittain, kehoitan [illegible] tä tulemaan ette kukaan tarvi[illegible] katua jälkeenpäin. Voitte sanoa [illegible] pureillemmekin, että silloin, jos k[illegible] kaan, kannattaa tulla. Kyllä kr[illegible] tuosta jo uskotte?

Jouluk. 19 p. vanhanmaan tans[illegible]

"Ikuinen kaupunki" jouluk. 2[illegible] Suurta, suurta on siis tulossa. [illegible] nä en osaa sanoa sitä oikein. K[illegible] pale on 10:ssä muutoksessa. Al[illegible] kello 4 iltapäivällä.

E—l S—[illegible]

✣

Älkää unhottako joulujulkaisuj[illegible] me. **Lasten Joulu, Kalenteri** [illegible] ja **Työmiehen Joulu** tulisi saada [illegible] jansa jokaisen suomalaisen työlä[illegible] kodissa Amerikassa. Julkaisut [illegible] mistuvat piakkoin tilaajille lähe[illegible] täväksi. Toverit, toimikaa ripeä[illegible]

Toveri jokaiseen työläiskotiin!

F. J. Syrjälä vehkeilemässä S. S. Järjestöä vastaan

Sosialistipuolueen kansallisvirastolta olemme saaneet kirjelmän, jossa on kopio F. J. Syrjälän Sosialistipuolueen kansallisvirastolle lähettämästä kirjeestä ja vaatimus tutkimuksen toimittamisesta kirjeessä esitettyjen syytösten johdosta. Kun F. J. Syrjälän kirje omalla tavallaan valaisee, minkälaisissa puuhailuissa hän on mukana, julkaisemme kirjeen kokonaisuudessaan.

F. J. Syrjälän kirje on seuraava:

"Sosialistipuolueen kansallistoimeenpanevan komitean olisi pikaisesti kiinnitettävä huomionsa seuraaviin seikkoihin:

Mr. V. Boman, Suomalaisen sosialistijärjestön propagandatoimiston johtaja, joka toimisto toimii Suomalaisen sosialistijärjestön toimeenpanevan komitean määräysten ja kontrollin alaisena, kirjoitti viime talvena "Suomen Sosialistiseen Aikakauslehteen", että vaikkakin Suomalainen sosialistijärjestö yleisäänestyksellään päätti jäädä edelleenkin Yhdysvaltain sosialistipuolueeseen, niin ne jotka kannattavat eroamista, jatkavat taistelua eroamisen puolesta niin kauvan että se onnistuu.

Tämä sama V. Boman kokouksessa Imperial Haalilla Chicagossa, Ill., lokakuun 13 p. 1920 sanoi että Suomalaisen sosialistijärjestön on jätettävä Sosialistipuolue.

Mr. L. Tuuri, Suomalaisen sosialistijärjestön toimeenpanevan komitean jäsen, on yksi niitä "uppiniskaisia" johtajia, jotka onnistuivat eroittamaan Detroitin suomalaisen sosialistiosaston pois Sosialistipuolueesta syyskuulla 1920.

Kaikki nykyiset Suomalaisen sosialistijärjestön toimeenpanevan komitean jäsenet ovat niitä, jotka syksyllä 1919 johtivat liikettä jonka tarkoituksena oli eroittaa Suomalainen Sosialistijärjestö pois Sosialistipuolueesta.

Mr. Lauri Brusila, jota Suomalaisen Sosialistijärjestön toimeenpaneva komitea kuljettaa puhujana, puhuessaan Johnswoodissa, Mich., kun häneltä kysyttiin josko hän kehoittaa suomalaisia työläisiä liittymään Sosialistipuolueeseen, vastasi, että hän ei kehoita ketään niin tekemään, vaan jättää sen niille jotka ovat niin yksinkertaisia että harkitsevat tuollaista enemmän tai vähemmän hyödytöntä tekoa. Hän sanoi puhuvansa Suomalaisen Sosialistijärjestön toimeenpanevan komitean ohjeitten mukaan. Tämän todistaa oikeaksi "Työmies"-lehdessä, Superiorissa, Wis., painettu suomalainen päivälehti, julkaistu paikkakuntauutinen, jonka on kirjoittanut Sosialistipuoluetta vastustava kirjeenvaihtaja. (Julkaisujen päivänmäärät: 1920).

Edelläolevat ovat ainoastaan vähäisempiä näytteitä siitä mitä nykyiset Suomalaisen järjestön viralliset johtajat tekevät, saadakseen järjestön eroon Sosialistipuolueesta, vaikka järjestömme enemmistö onkin Sosialistipuolueen kannalla.

Kansallistoimeenpanevan komitean, minun luullakseni, pitäisi tehdä Suomalaisen Sosialistijärjestön toimeenpanevalle komitealle seuraavat vaatimukset:

1. Toimeenpanevan komitean on lakattava Sosialistipuolueelle vihamielisestä menettelystä.

2. Toimeenpanevan komitean on eroitettava kaikki sellaiset toimitsijansa, jotka avoimesti ja tiedettävästi vastustavat sosialistipuoluetta ja kannattavat eroamista.

3. Toimeenpanevan komitean on lakattava yhteistoiminnasta sellaisten järjestöjen kanssa, jotka eivät ole Sosialistipuolueen yhteydessä.

Myöskin kansallistoimeenpanevan komitean pitäisi ilmoittaa Suomalaisen Sosialistijärjestön toimeenpanevalle komitealle, että nykyiset järjestön säännöt ovat kelvottomat, ja vaatia että ne säännöt on saatettava käytäntöön jotka olivat voimassa ennen v. 1919 pidettyä Suomalaisen Sosialistijärjestön kokousta.

Suomalaisen Sosialistijärjestön toimeenpanevalle komitealle olisi annettava yksi kuukausi aikaa uudelleen järjestää asiansa ylempänä esitettyjen vaatimusten mukaisesti ja siltä olisi vaadittava seikkaperäinen selvitys mitä se on tehnyt tämän asian suhteen.

Kansallistoimeenpanevan komitean on oltava varovainen, eikä eroittaa suomalaisia osastoja puolueesta, sillä sellainen menettely voisi synnyttää juuri sellaista väärinymmärrystä jota puolueen viholliset toivovat. Mutta jos Suomalaisen järjestön toimeenpaneva komitea ei noudata näitä vaatimuksia, niin Kansallistoimeenpanevan komitea voi ja sen tulisi ilmoittaa suomalaisille osastoille että Puolue on katkaissut kaiken yhteytensä Suomalaisen Sosialistijärjestön keskusviraston kanssa ja kehoittaa suomalaisia osastoja ostamaan veromerkinsä suoraan eri valtiovirastoista niin kauvan kun Sosialistipuolueelle lojaaliset suomalaiset osastot voivat uudelleen järjestää keskusvirastonsa.

Nyt jo on aika ryhtyä etsimään parannusta sietämättömään tilanteeseen, mikä vallitsee Suomalaisessa Sosialistijärjestössä. Edelläolevat ehdotukset on laadittu tarkoituksella puhdistaa puolueesta tarkoituksselliset hajoittajat ja pitää puolueessa ne jäsenet jotka ovat puolueen kannalla. (Allekirjoitus) F. J. Syrjälä".

Yllä olevassa kirjeessä tehtyjen syytösten johdosta olemme toimittaneet tutkimuksen ja tulleet siinä seuraaviin tuloksiin:

1. F. J. Syrjälä syyttää "Mr. V. Boman"in kirjoittaneen viime talvena "Suomen Sosialistiseen Aikakauslehteen", "että vaikkakin Suomalainen sosialistijärjestö yleisäänestyksellään päätti jäädä edelleenkin Yhdysvaltain sosialistipuolueeseen, niin ne, jotka kannattavat eroamista, jatkavat taistelua eroamisen puolesta niin kauvan että se onnistuu." Tarkastettuamme Suomen Sosialistisen Aikakauslehden tämän vuoden maaliskuun 1 ja 16 päivän numerot, olemme havainneet niissä olevan Viho Bomanin nimellä varustetut kirjoitukset, mutta niissä ei ole sellaista kohtaa, jonkalaista F. J. Syrjälä väittää niissä olevan. Maaliskuun 16 päivän numerossa olevassa kirjoituksessa V. Boman selittää Sosialistipuolueessa ja S. S. Järjestössä viime vuotena ja viime talvena vallinnutta tilannetta sekä sitä yleisäänestystä, joka viime talvena toimitettiin järjestömme itsenäisyyskysymyksestä. Selitettyään ensin n. s. enemmistön ja vähemmistön esityksiä, hän lausuu seuraavaa:

"Samassa lausunnossa täytyi oikeistolaisten panna vaalisyötiksi Kolmannen Internationalen tunnustaminen ja marxilaisten periaatteiden hyväksyminen. Raivaaja ryhtyi häikäilemättömästi oikealla amerikalaisella tavalla, jonka rinnalla teidän oikeistolaisten menettelyt ovat oppipoikien tuhraamista, ajamaan vähemmistön ponsiesitystä. Ja Raivaajaan yhtyi lännellä ilmestyvä Toveri. Nämä yhdessä saivat vaikutettua jäsenistöön siten, että vähemmistön ponsi voitti. Äänestyksen päätyttyä ilmoitti toisella kannalla oleva joukko alistuvansa enemmistön päätökseen ja pysyvänsä järjestössä. Oikeistolaiset uneksivat heidän eroavan ja oikeistolaisten pääsevän määräämään järjestömme asioista. Tästä äänestyksestä huolimatta on enemmistö varmasti järjestössämme vasemmistolaisella kannalla ja juuri sen vuoksi tämän tilapäisen tappion johdosta eivät eronneetkaan järjestöstä.

"Sanomattakin on selvää, että riitaa jatkuu edelleenkin siihen asti, kunnes asiat ratkeavat selvästi puoleen tai toiseen. Enkä epäile laiukaan, että lähimmässä tulevaisuudessa pääsee vasemmisto selvästi voitolle niin järjestössämme kuin yleispuolueessakin...

"Itse asiassa äänestyksen tulos järjestömme keskuudessa oli parhain tällä kertaa. Kommunistipuolueeseen eivät enää halua yhtyä keskivaltioiden vasemmistolaiset, kun on paljastunut hallituksen provokatsioni ja kun Sosialistipuolueessa Internationalekysymys ratkesi vasemmiston voitolla. Jäsenet ovat saaneet aikaa harkita asioita ja kun ovat huomanneet, että itse joukkojen keskuudessa ei ole erimielisyyttä periaatteellisissa enempää kuin tärkeämmissä taktillisissakaan kysymyksissä, niin tulevat kyllä juttuun yhteisessä järjestössä. Ainoastaan Raivaaja ja sen lähin ympäristö kannattaa oikeistolaisuutta. Ottaa jonkun aikaa sen sakin kukistaminen, mutta lähimmässä tulevaisuudessa sekin onnistuu."

Olemme ottaneet mainitusta kirjoituksesta kaikki ne kohdat, jotka koskettelevat sen luontoisia asioita, joita F. J. Syrjälä saattaa syytöksellään tarkoittaa, vaan kuten lainauksista huomaa, ei niissä V. Boman kirjoita siten kuin F. J. Syrjälä väittää kirjelmässään ja on usein Raivaajassa julkaisemissaan kirjoituksissaan aikaisemmin väittänyt. Siten on F. J. Syrjälän väite perätön, jota hän koettaa tukea vääristelemällä V. Bomanin kirjoitusta.

2. F. J. Syrjälä väittää V. Bomanin kokouksessa lokakuun 13 p. sanoneen "että Suomalaisen sosialistijärjestön on jätettävä Sosialistipuolue." Tutkittuamme tätä syytettä, olemme saaneet selville, että lokakuun 13 päivänä ei ole ollut mitään kokousta Imperial Haalilla Chicagossa, vaan että kokous, jota syytöksessä nähtävästi tarkoitetaan oli lokakuun 14 päivänä. Tässä kokouksessa oli keskusteltu internationalekysymyksestä ja siinä keskustelussa oli V. Boman lausunut, että "jos Sosialistipuolue asettuu Kolmatta Internationalea vastaan ja ryhtyy puuhaamaan Neljännen Internationalen perustamista, niin järjestöllemme, joka on Kolmannen Internationalen kannattaja, ei ole muuta tehtävää kuin erota Sosialistipuolueesta." Tästä oli Chicagon osaston kirjeenvaihtaja Wm. Bowers kirjoittanut Työmieheen vääristellyn uutisen. Todisteeksi tästä Bowersin vääristelystä esitämme tässä Chicagon s. s. osaston lausunnon, jonka Chicagon osasto on hyväksynyt kokouksessaan marraskuun 4 p. 1920.

"Kirjeenvaihtaja Wm. Bowers on uutisissaan vääristellyt tosiasioita ja lausunut sellaisia omia arvostelujaan, jotka eivät ole totuuden kanssa täpitäviä. Niinpä hän esim. väärtoverien A. Hyrskeen ja V. Bomapuhevuoroja järjestämäämme kestelukokousta refereeratessaan, kokouksessa keskusteltiin internalekysymyksestä. Sitä emme tekikö Wm. Bowers vääristetarkoituksella tai tuhmuudesmutta sen johdosta on saanut aiRaivaajan toimitus ja monet moikeistolaiset kaikenlaisille perimille nalkutuksilleen, joiden kaiheettomasti hyökätään ei ainotaan V. Bomanin, vaan myös järtömme toimeenpanevan kominiskaan."

Tämä lausunto on riittävä vasF. J. Syrjälän syytteeseen ja ososen aiheettomaksi.

3. F. J. Syrjälän syytteen "L. Tuuri"a kohtaan sivuutamme huomautuksella, että hän on eroatoimeenpanevan komitean jäsenyytä jo ennen kuin syytekirjelmä meille esitetty ja niin ollen ei ole mitään tekemistä sen kan

4. F. J. Syrjälän syytteeseen, kohdistuu "Mr. L. Brusilaa" vastannamme Kreetan s. s. osaston sunnon vastata. Se kuuluu:

"Johnswood, Mich., July 5, S. S. Järjestön keskusvirasto, cago, Ill. Kreetan s. s. osasto pantaa hyväksyvän lausunnon Brusilan luentotilaisuudesta Kreetan s. s. osaston puolesta, Rajakko, kirjeenvaihtaja."

Kun Raivaajassa julaistiin kirjoissa väitettiin Brusilan toimiJohnswoodissa Sosialistipuoluetta jottavasti ja sen kautta vastoin tamiamme ohjeita, vaadimme Brlalta selostuksen ja sen saatuamlähetimme sen Kreetan s. s. osasle tarkastettavaksi, laskeeko L.